

OD NAŠICH PŘÁTEL

KIMBALL, So. Dak., 28. dubna 1915. — Čtená redakce "Pokroku" a milí čtenáři! Obavy, které jsem v posledním svém dopise vyslovil, se splnily a dnes pod tíhou nelibostného osudu, hořem zduřen s laskavými čtenáři sděluji, že moje vroucené milovná choť, věrná družka mým životem, odešla tam, odkud není více návratu. Marie Rozumová zesnula 6. dubna v 7:20 ráno a dne 9. t. m. v 10:30 dop. tělesná její schránka byla na zdejším katol. hřbitovu v lúno chladné země k trvalému spánku uložena. Zesnulá Marie Rozumová dříve jmenována byla Sindelárová a narodila se 31. března 1842 v Jeznici u Českých Budějovic. Za mne, Václava Rozuma, provdala se 14. listopadu 1865. Do této naší nové vlasti přistěhovali jsme se s našimi dětmi 21. července 1885 a sice přímo na zdejším stanici Kimball. Zesnulá měla pohřeb pěkný a že těšila se úctě a vážnosti, dověděvala jak hojná účast, tak i květinové dary, které příznivci na rakev jí položili. Drahá moje bytost těšila se na naši zlatou veselku — však těch šťastných chvílí nebylo jí více dopřáno. "Slábnu, můj starý", říkala a také, jak ulehla, řekla, že je s ní konec, ježto cítí a ví, že žít nebude. Drahá naše zesnulá zanechává mne, Václava Rozumu, žalem sklíčeného manžela, ženatého 4 syny, 4 vdane a jednu svobodnou dceru — syn Tomáš zemřel ve staré vlasti a 28 vnočet. V Čechách zesnulá zanechává 2 sestry, 2 bratry a četné příbuzenstvo. Lehké odpovědnosti, dejž jí o Pane a světlo věčné necht jí svítit. — Počasí přítomnou dobu máme zde více mokré než suché a co bylo už dříve zaseto, nyní již pěkně se zelená a utěšeně roste. S pozdravem na všechny znamenám se

Václav Rozum.

Čtený příteli! Nad úmrtím et. vaší manželky dovolujeme si tímto vyslovit vám, jakož i celé pozůstalé rodině a příbuzenstvu hluboce pročitou naši soustrast a kež všehoživý čas i nezměrný zármutek vás zmírní.

GAD, Wis., 27. dubna 1915. — Čtená redakce, po delší době posíláme opět ze zdejším okolí nějaké zprávy k otištění. — Pan Geo. Janda ml. přestěhoval se v min. dnech do Pisku, No. Dak., kde se hodlá trvanlivě usídliti. — Pan Ant. Freeport následkem vysokého stáří rozhodl se svoji farmu i se zařízení prodati ve veřejné dražbě. Staříček manžel Freeportovi jsou bezdětní a tu se rozhodli zbývající léta svého života trávit na zasluženém odpočinku. — Zdejší pila vbrzku dohotoví řezání klad, načež za počne s hoblováním prken pro sousedy. — Pan Ed. Kloth ve svém auto odvezl svatebčany do Little Chiego, kde jeho sestra předmin. čtvrtek slavila své zasnoubení. Jméno šťastného ženicha sice neznám, to však ani tak nevdá i jen když se budou mít novomanželé rádi. Svatební veselí trvalo snad několik dnů. — V min. téždu raněn byl mrtvicí, po několikadenním utrpení pozemskou svoji pout dokončil p. John Boehm, zdejším známý osadník. Tělesná schránka zesnulého uložena byla za velkého úastenství příbuzných a sousedů na hřbitvu v Athens. Budíž mu země lehkou a pozůstalá bezdětná vdova necht přijme naši soustrast! — Pan Jan Schleich, kterýž utrpěl před nějakým časem zranění na ukazovátce levé ruky, stále ještě má potíže, neboť nejen že vytrpí mnoho bolesti, ale i při práci zraněný prst působí mu nesnáze. Se srdečným pozdravem dopis koním —

C. S.

COMSTOCK, Nebraska, 26. dubna 1915. — Čtená redakce "Pokroku"! Řádně vás za laskavé uveřejnění těchto několika řádek naší přátelských dopisů. Za dobu posledního roku přispěl jsem do "Pokroku" třemi dopisy a ježto všechny byly uveřejněny, doufám, že i v tomto dopise pravě tak nalodíte. Loni asi tímto časem jsem psal — přijde jaro, přijde, bude brzy tuž, usmívá se slunce, usmívá se háj stůl... V druhém téždu dopise známí jsem se s těch Landwehrůvkách. Ct. čtenáři zajisté by asi rádi věd-

li, co je to za člověka, jenž tak rád blyská se před veřejností v novinách. Okolní krajané mne znají a tēm, kteří moji maličkosť posud osobně neznají, musím laskavě uvést na vědomí, aby si pomyslili, že jsem toliko farmář s krátkými brky, při tom ale s bezky objemným tělem. Sdělení toto zajisté uspokojí každého čtenáře, aneb i laskavou čtenářku. Do školy jsem chodil tam v té staré vlasti pouhých šest měsíců, což jest zajisté rekord u porovnání s tou mojí skripturou. Německy jsem již zapomněl a od té doby, co jsem přestal sloužit u těch "Landwehr", bylo mně J. e. a k. Vysostí určeno, že už do smrti nijak nevyniknu. Zatím však z toho předurčeného porobenství mne Úněle Sam vytrhl a proto také před tou jeho "koží" bradou mám náležitý respekt. Odebírám též čicagské časopisy a tu mezi jinými četl jsem též dopis od naší nebrasské dopisovatelky — vážené Lavreny. Téžto dopisů měl by sobě každý povšimnouti, ježto jsou to dopisy poučné. Podobného znění dopisy měla by dotčená dopisovatelka též v našem domácím časopise uveřejňovati. Kdysi četl jsem v nich mezi jiným, že prý na tom nezáleží, jakého druhu semě sejem, nýbrž do jaké půdy toto padá. A právě na tohle bych si dovořil upozornit, aby laskaví čtenáři o tom přemýšleli. V posledním svém dopise jsem mezi jiným pravil, že vím o jednom též dobrém rakouském zákonu, jehož paragraf sice právě neví, což ostatně doufám, že mi laskaví čtenáři prominou. Tolik ale jsem jist, že se zvláště našim čtenářkám a dopisovatelkám zavedlím a ani z toho nevymám dosti otužilého bečláka, který při své energické povaze zdá se býti tím nejhoubvejnějším tvorem na světě a který ani tenkrát, když je v kuchyni zaměstnán děláním knedlíků, nepřijde různým vytrháváním z míry. — Přijde nepravé přivítivého vzhledu vousaté chlapiško, pootevře dvéře a cosi mezi zuby nesrozumitelně zabručí — něco jako: "Panimámo, jsou tak dobrotivá, jako tamhle ta naproti vám dala mne... Hochu, počkej až na konci vesnice, kde již jeho vznesený přítel čeká, se zase sejdeme. Koho tím přítelem vyznámívá, zajisté sobě laskavý čtenář již domyslí. Když se tedy na konci sešli, pravil první, třeba dejme tomu Petr — Pavle, šlo to prabrdně, u toho sedláka práce se dá ještě něco urazit. Ale víš, tam nahore, co mají ten vysoký dům a hromadu těch velkých oken, tam to ani dost málo nejde! — Pavel po tomto objasnění skrývá příserné obličej a zatnuv pěstě, naznačeným směrem zahrozí, při tom ale neopomene vzhůru, odkud by jako nějakou pomoc očekával, oči svých povznést. Toto jest podobnoství, vzaté z té prvé třídy žebraček, a ještě dalo by se ve dvě oddělné zpracovat. Jelikož ale nyní nastala práce v poli, nezbývá tudíž na takové rozjímání příliš mnoho času a proto končím se slováckým veršem: "Aj na tejh srb-skejh lukách najšal som já dukát; kdo mne ho přemennie, milá doma nenie, půjdem já do krémy, kde cikáni hrájú, ti mne ho přemennie. Ti peníze majú, keď ho nepřemennie, hodziem do eimbálu, hrajte mne cikáni do bielého rána; do bielého rána, až roznička vyšla. Aj tu stará máti přesyňáčka přišla. Aj syno moj milý, zanechej cikáni, nechť si oni hrájú, robotu nemajú. Aj ti máš robotu, oračku, kopačku nemožná milovať do dna frajarečku". — Pozdrav R. T. S.

BURWELL, NEBR.

26. dubna 1915. — Čtená redakce "Pokroku"! — K Václavu přání, napsal jsem několik zpráv z našeho okolí, které vám tuto předkládám a jako mnozí pisatelé — počnu nejprve s počasím. — Po dlouhých a zvláště po mnoho roků nebyvalé tuhé zimě a nahromaděným spoustami sněhu, který ještě před 14 dny celou krajinu svým bělostným hávem obklopil, dostavil se teplejší vítr, s nímž nastalo iání a počátek koncové zimy. A hle, v sápněti to toužebně očekávané jaro, jako na povel se

dostavilo. — Pilný rolník po dlouhém nuceném klidu vyjel sobě do pole, by svěřil matce zemi símě, které, vzejdou, mělo by vydati hojnou žit. — Práce tyto jsou již skončeny a dnes právě, co toto píši, po vydatné dešti vše se utěšeně zelená. Stromy pučí a mnohé počínají kvést. Co nevidět dostaví se ten básničky opěvovaný máj, který jedním rázem změni matičku zemi v ráj a s ním obvyklý čas sázení kukuřice. Předběžně práce s tímto spojené jsou však se spozděným jarem velice pozadu. Přínalivý rolník však nahradí zanedbaný čas svým důmyslem a pilnou rukou, o který nepřiznivým počasím byl oloupen.

— A nyní dovolím sobě referovati o zdejším společenském životě. Před nedávem zde měl pan Drtina, organizátor ZČB, tři zdařilé přednášky s četnými světelnými obrázky ze staré vlasti a sice: V Ordu v Národní síni, v Geraniumu a v Jungmannově síni. Přednášky se velice zamlouvaly přítomnému obecenstvu a byly vesměs četně navštívěny. — Chvilýhodné jest, že se počíná zde jevit mezi mladým dorostem živý zájem o pořádání divadelních představení a jiných ušlechtilých záležitostí. Tak na příklad zdejší ochotníci se hráli v Jungmannově síni hrašku "Žalivec", při které přítomné obecenstvo nevycházelo z bouřlivého smíchu. Později se hráli "Fotografická dílna v Praze". Tato hra byla 11. t. m. na žádost řádu Slavin v Národní síni v Geraniumu opakována. — Konečně, jak vám již známo, ochotníci v Ordu sebrali složitý kus "Karlíkova teta", který měl býti dne 25. t. m. opakován v síni Moderních Dřevařů v Geraniumu. Z provedení, následkem deštivého počasí, sešlo a představení odloženo. — Bylo by žádoucí, by naše mládež, vedle nezbytného a unavujícího tance, častěji stavěla na program podobné směřující záležitosti.

— Jinak však nevím, co bych vám, pokud se novinek týče, sdělil, neboť ostatní zprávy čerpám z časopisů, které jsou nyní v těchto válečných dobách dosti hojné. Při tom přichází mně častěji na mysl, co vše ten ubohý lid již vytrpěl a co vše ještě má k očekávání. Pěro chvěje se mně v ruce pohnutím, při pomyslení na to, co tu lidských obětí krvealného militarismu, který na povel korunovaných hyne ve vzádných nezná mezi. Cítím upřímnou soustrast se všemi válečnými národy, neboť oni na rozkaz své vlády, proti vůli své, jsou vesměs hnáni do války válečné. Moje sympatie platí hlavně vedle statečných Belgů a nešťastných bratrů Poláků chabým Srbům a tisícům ubohých českých zajatců tamtéž. Denně dovidáme se vždy nových a nových udalostí, jakých tato hrozná a na mnoze bratrovražedná válka s sebou přináší. Denně apelují naši česko-američtí inteligenti v časopisech k české veřej-

nosti: Podporujeme naši národní obrannou akci! Přispívejme hojně na oltář vlasti, sbírejte na nešťastné Srby a ubohé české zajatce tamtéž! — Jsou to však na mnoze vzhledem k tak četným potřebám hlasy volajícího na poušti. V pravdě, tu i tam někým se přispěje, zejména v Chicagu, neb New Yorku, Omaze a jiných místech, jakož i ojedinele v městě i na farmě. Mnohdy a to ten potřebnější, dal by to poslední. Ti pak s malou výminkou, které štěstěna obdařila hojnými statky pozemskými, zpravdila odbudou to vždy menšími obnosy. — K takovým kolekcím jest třeba nadšení, které jest korunováno vždy zdarem! — U příležitosti této přišlo mně na mysl, když počátkem let osmdesátých městská rada král. města Čáslavi, co odbor Ústřední Matice Školské, jmenovala mě jedním ze sběratelů pro okolí města, tu bylo využitkováno každé příležitosti ku sbírkám. Podobně připomněl jsem sobě, když před 30 roky přinesl telegram z Prahy zprávu o tom, že tu naše zlatá kaplička (Národní divadlo) nad Vltavou, kterou národ český z veřejných sbírek sobě zbudoval, požárem vzplála, tu mnohého při této zprávě polily slzy a starci i mužové plakali jako malé děti. — Když pak druhého dne přišla zpráva, že vídevoe národních stran a různé mecenáši upsalí hned na místě prvních 10,000 zl. na novou stavbu, tu nadšení nezalo mezi. Ihned vytvořily se sběratelí výbory a zahájeny sbírky i v těch nejzapadlejších vesničkách. — I moje maličkosť, ja členem jednoho z výborů, který v čamarách, zdošených slovanou trikolorem (otznakem), sbírající nové příspěvky, putovali jsme od domu k domu, od vesnice k vesnici — a peníze se jen hrnuly. — Chudý se slezu v oku dal z mála co mohly, zámožnější sáhl hlouběji do sáčku! V několika málo dnech sebráno a upsáno po českých vlastech půl milionu zl. — Pořádali se zábavy, divadla a různé lidové slavnosti ve prospěch novostavby a při svatbách, neb rodinných slavnostech pamatovalo vždy na sbírku. A hle, v několika málo týdnech doplněna částka ku stavbě potřebná. — Nový zlatý stánek v krátkém čase na zárovišti jakoby z vody vyrostl, stkví se v plné své nádhere a hlásá věkům, co zmůže svornost a obětavost českého lidu, který tímto činem postavil sobě pomník cny veliké. — Zde naznačil jsem příklad, který by i v naší české Americe se hodil k uvázení při bájení sbírek. Bylo by tudíž třeba, by se všude, kde se nalézá česká osada, vytvořily sběratelí výbory, které by použiti měly každé příležitosti ku podniknutí sbírek. Spolky a jednotlivci nechtěť pořádají zábavy a ochotníci divadelní představení. Dále jest žádoucí, bychom při sbírkách uvažili, že nemáme dávatí pouhé almužny, které málo pomohou, nýbrž dejme

PROČ JE TO
 Je tak mnoho chorob, které zjevně vzdorovaly zručnosti proslulých lékařů podávajících se klidnému vlivu obyčejného domácího léku

DRA. PETRA HOBOKO

Protože ono jde přímo na kořen zla, nečistoty v krvi. Je připraveno z čistých zdravých prospívajících kořenek a bylin a je v užívání po více než sto roků—dostí dlouhou to dobu, důkladně jeho hodnotu zkoušeli.

Ne jako jiné léky, nelze ho dostati v lékárnách, nýbrž dodává se lidem přímo od jediných vyrábětelů a majitelů. Píšte

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
 19-25 So. Wayne Ave., CHICAGO, ILL.

Pozor na zrak!

Skla na oči připravujeme dle nejnovější metody. Máte-li slabý zrak, neodkládejte, bude to jen ku Vašemu prospěchu.

Bolení hlavy, závrat od strani často dobře přizpůsobené brýle.

Tisíce lidí jsme uspokojili. Ceny mírné. 28 ř.

A. Cecha & Oldřich Cecha,
 registrovaní
čestí optikové
 1248 So. 13. Street, Omaha

velikomyslný dar, s kterým lze již něco počít. Necht' v tomto velikém okamžiku pomůže každý, komu jest možno a kdo odepřel by přinéstí nějakou obět, není hodno zvatí se Čechem! Budme stále na stráži a nečekejme, až jak se dále válečné udalosti vyvinou. Nalézáme se na úsvitu nové eryl, kdy národ český mohl by postaven býti po bok jiným národům, které prolévají krev svoji za svoji samostatnost. Jest to tužba každého upřímného Čecha, jež nese se k tomu společnému ideálu. Nuže, tato doba jest blízka — jest to příležitost, která po staletí se nenaskytla. Protož jest na nás, Čecho-američanech, co jedné z nejsilnějších větví českého národa, bychom vykonali nám vytčený úkol, který pozůstává v tom, přispěti své za- božené vlasti a to finančně. Není to malý úkolom, aniž lze tak snadno zaeliti zející rány touto

Frank Mašin.

Čtený příteli! Není té nejménší pochyby, že častým zasíláním dopisů a zpráv velmi zavděčíte se širokému kruhu našich čtenářů, kteří vždy s dyektivostí budou přispívat k našemu časopisu "Pokroku" čísti. Proto laskavě v díle započatém pokračujte. Redakce vaše dopisy vždy mileráda uveřejní.

Osmnáct roků úspěšného obchodu!

Již 18 let

obchodujeme v So. omašském trhu, aniž bychom prováděli jaké spekulace na svůj účet. Prodáváme a kupujeme dobytek jen na účet zasylatele nebo kupce za stanovenou provizi (commission). Zaměřt navše jenom schopné a zkušené zřizence. Nás, dobře Vám známý krajan, Henry Doležal, mluví a píše česky, s radostí zodpoví všechny Vaše otázky týkající se tržních cen a stavu trhu. Za minulých osmnáct roků sprostředkovali jsme prodeje mnoha stám krajanů k jejich úplné spokojenosti a jejich odporučením jest našim nejlepšími jednatelem. Jako v době minulé tak i nadále ochotně Vám posloužíme, když s plnou důvěrou na nás se obrátíte. Obrat peněz za celou dobu našeho obchodování v So. Omaze sahá do milionů. Jen poctivostí dodělali jsme se úspěchu a náš rekord minulosti saručuje Vám bu douci prospěch v obchodování s námi.

Bliss & Wellman